

[Korsgaard.]

ning skulde i Virkeligheden brydes, hvis vore Erhvervsforhold skulde lægges ind under den Ramme, som findes i Valutalovforslaget, saaledes som det er vedtaget her i dette Ting.

Jeg maa derfor paa det bestemteste hævde, at uden Hensyn til, hvor Flertallet i dette Ting vil ligge efter et kommende Valg, kan Udfaldet ikke paa nogen Maade forpligte til at gaa med til, at en enkelt Kreds af Mennesker, en meget snæver Kreds af Mennesker, skulde kunne bestemme, hvorledes Importforholdene i dette Land skulde være. Naar der skal paalægges meget indsnævrende Baand, skal Grundlaget herfor være, at man i hvert Fald har Sikkerhed for, at Lovforslag, fremsat paa det paagældende Omraade, har Sandsynlighed for at blive gennemført.

Jeg forstaar altsaa ikke Valggrundlaget, og jeg forstaar heller ikke, at man kan mene, at man kan benytte de her fremsatte Lovforslag som Valggrundlag. I enhver Forhandling bør der efter min Formening være en vis Hæderlighed, og jeg mener ogsaa, at dette maa paakalde Erindringen om de Begivenheder, som fandt Sted under Kriseforhandlingerne, og der kan ikke være allerfjerneste Tvivl om, at den højtærede Finansminister var fuldkommen klar over, at en Forøgelse af Formuebeskatningen til Tilvejebringelse af Midler til Krisehjælp kunde han ikke vente at faa gennemført. Ikke des mindre blev altsaa de paagældende Kriselovforslag gennemført.

Faktisk er det ogsaa, at da vi stod ved Begyndelsen af Forhandlingen om, hvorledes man skulde tilvejebringe finansiell Balance og skaffe de Penge, som dels Kriselovgivningen, dels Dækningen af Underskuddet paa Finansloven vilde kræve, var der ikke i mindste Maade Tale om Forøgelse af Formueskatten i de snævre Forhandlinger, som fandt Sted. Naar man altsaa ikke desto mindre gaar til det foreliggende Lovforslag, maa jeg absolut have Lov til at sige med Sandhed, at ogsaa dette er et Bevis for, at bag dette staar ingen Saglighed, der staar kun Ønsket om at komme ud i Kamp.

Saa lad da Kampen komme, og lad Vælgerne afgøre, hvorledes fremtidig dette Land skal ordnes, saa vidt som Folketinget har Indflydelse derpaa; men glem ikke, at der ved Siden af Folketinget ogsaa er Landstinget, og at dette Landsting i Problemer som de foreliggende aldrig kan lade sig diktere af, hvad et Folketingsvalgs Resultater maatte blive.

Formanden: Af Hensyn til den fremtidige Debat gør jeg opmærksom paa, at det er Lovforslaget angaaende Indkomst og Formuebeskatningen, der er til Behandling.

Ordføreren (J. P. Jensen): De to Lovforslag, Forslag til Lov om Skat af Renteindtægt m. m. og Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten, er, saa vidt jeg forstaar, begge paa een Gang til tredje Behandling her i Tinget.

Lovforslaget om Formueskatten har nu gennem Aarene været behandlet efter alle Kunstens Regler. Det har været underkastet Overvejelse og Bedømmelse i Udvalg og her i Tinget og gennem de statistiske Efterretninger og Oplysninger, som vi har faaet meddelt baade i Lovforslagene og i Betænkningerne og paa anden Maade. Men Resultatet er stadig væk det samme, fuldstændig lig Nul.

Under de Forhandlinger, som vi har ført, har Venstre og særlig det ærede Medlem Hr. N. Neergaard brugt al sin Viden og Indsigt og al sin Intelligens, der dog ikke er saa ganske ringe, til at beskytte Formuerne og hindre, at selv de største Formuer paa rimelig Maade kom til at bære en lille Del af Tidernes vanskelige Byrder. Der er fra Oppositionens Side gjort alt muligt for at hindre en rimelig Beskatning af Landets rige Godsejere og store Millionærer. Nedsættelsen i 1927 af Skatterne for disse rige Medborgere, der dog kun ved Samfundsforholdene har været i Stand til at samle de store Jordegods og Millionformuer, var en stor Urimelighed.

Ved Skatteligningen i 1931—32, altsaa den sidst foretagne, ejede 1 407 Personer over ½ Mill. Kr.; af disse 1 407 Personer ejede igen 326 over 1 Mill. Kr., 132 fra 2 til 5 Mill., 11 fra 5 til 10 Mill. Kr. og 2 over 10 Mill. Kr. Det er disse rige Mennesker, som Venstre nu i denne Krisesituation, hvor saa mange Hjem trues af Sammenbrud, søger at beskytte. Til de daarligt stillede i Samfundet har Venstre kun Bespærelser, Nedskæringer og Tilpasning, Forringelse og Svækkelse af de sociale Love. Det ønsker aabenbart ogsaa at ødelægge Arbejdernes Organisationer. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har saaledes sagt her i Tinget, at hvis de faglige Organisationer blev sat ud af Spillet i to Aar, var hele Virksomheden i Gang igen.

Venstre har gennem de sidste fire Aar søgt at hindre den nuværende Regering i at